

SOCIEDAD CORAL «LA ERATO»

Los casats d' aquesta Societat tenen 'l gust d' invitar á los solters de la mateixa al ball que, en celebració de la festa de son gremi, tindrà lloch, lo dissapte prop-
vinent, á las 9 y mitxa de la nit.

Al objecte de que la festa resulti brillant y digne de 'ls mártirs del matrimoni, hem escullit un programa nou y variat de pessas de renombrats mestres africans y que seràn dirigidas pe 'l simpátich y jove compositor Muley Araaf.

PROGRAMA

1.ª PART

Sardana	<i>La Odalisca</i>	Muley Hassan
Vals	<i>El Farruco</i>	Maimón Mojatar
Americana	<i>Fátima</i>	Kandor
Schotisch	<i>El Kaddi</i>	Alí el Rubio
Mazurka	<i>Mezquita</i>	Muley Araaf
Española	<i>La Sultana</i>	Mahomet Torres
Polka	<i>Muluya</i>	Alí el Moreno
Varsoviana	<i>Trajana</i>	Mari-Guari
Americana	<i>Zulima</i>	Muley-el-Abbas

2.ª PART

Sardana	<i>Alcuzcuz</i>	Boabdil el Chico
Vals	<i>El sultan</i>	Abd-el-Kerim
Americana	<i>Ser Gal-lina</i>	Muley Suleiman
Mazurka	<i>Mazurka</i>	Guad-el-Jelú
Schotisch	<i>El Harem</i>	Sidi-Ahomet
Pilée	<i>Ibrahim</i>	Muley Hacem
Rigodón	<i>El Gurugú</i>	Sidi Abd-Elul-Jubar
Americana	<i>La Morisca</i>	Muley Jezid
Vals	<i>El Serrallo</i>	Muley Giaffar
Cotillón de	<i>El Cabo de Trés Forcas</i>	

Figueras, Jener de 1894.

LA COMISSIÓ.

BALL DE CASATS

Un any fa, poch mes ó menos, que 'ls casats de «La Erato» varem celebrar nostra festa anual ab tota la magnificencia deguda y ab bombo y plati-

llos, com sol dirse. Y en aquest any, no 'ns hem de dar ni un moment de tregua perque la festa resulti més brillant, si pot ser.

Aviséu ab anticipació á las vostres *Dulcineyas*, dich jo, á las vostras esposas; feu de manera de dilshi qu' en aquest día no apretin tan fort, com en los demás del any, lo nús del nostre *benvolgut* matrimoni, á fi de dar un poch d' expansió y recreo á la nostra persona y d' aquest modo apartar de nosaltres l' aburriment que 'ns consumeix durant 364 días y recobrar lo sentit del oido, espatliat pe 'l continuo xirigall de nostres criaturas, que, ab sos desiguals crits, nos deixan més sorts que un perol de fer bugada.

Y un cop obtinguda aquesta llibertat, (que totas las cosas ben demanadas se logran); un cop obtingut lo permís de la *dona*, aconsellantla de pás que porti al llit los petits, cap á «La Erato» á fer xerino-la y demostrar als solterets que sabem serdeferents á la fina invitació que 'ns feren lo dissapte passat, ab motiu de celebrarse en aquell día 'l ball de son gremi. Y si aixó no podem lograr, es dir, si no podem ferias anar al llit, enganyantlas de la manera mes legal que sapiguem, no tenim altre remey que ferlas seguir ab criaturas y tot, perque aixís tiuguin algo de que cuidar-se y poguer nosaltres entregarnos de plé en brassos de *Terpsicore*, ó sigui del Deu ballarí, que tantas cabriolas fa fer als que l' adoran. Y allavoras, ¡oh! allavoras, ¡quina ditxa poguer escoltar d' uns llabis coralins y riallers paraulas dolsas com la ambrosia!—(Puig encare que sigui no més que per una nit, nos farán oblidar, per moments també, los reganys ab que nos paga sempre la *dona*, quant de cent en quaranta li fem alguna moxaina).—¡Quina ganga, si oblidant ellas, las hermosas solteretas, qui som nosaltres, fan cás de las nostras paraulas!—¡Tiva, Ton! Aixó no pot sé, pensarém. Y volta d' aquí, y volta d' allá, semblarem nous *Tenorios* que, desitjosos de conquistas, trepitjem los carros de Nápols y Venecia.

Y dat cás que *ellas*, las nostras *donas*, fessin *hócicos*, com diu lo senyor Vazquez en lo disbarat cómic *Un Manicomio*, no hi ha que apurarse per tan poca cosa. Sempre quedan alguns solters que 'ns treurán d' apuros. Perque heu d' entendre, voluntaris ó involuntaris devots de San Corneli, que la festa 's fa per nosaltres y l' hem de fer complerta, ó no comensarla. La tradició del ball que celebrarem dissapte, may ha resat de Casadas,

sempre s'ha titulat *Ball de Casats*; y aixís lo mon es nostre, ó de qui l'hagui.

S'ha sabut, per conductos autorisats, que las noyas solteras de «La Erato,» al objecte de fer agafar rabieta á las casadas, se volen presentá tot lo amables possible á fi de que nosaltres las hi proporcionem ballador.

En fi, que se 'ns prepara un xibbarri grandíós que passarà á la Historia de «La Erato.»

Per lo tant, en justa compensació á las mostras de carinyo y amistat ab que los Solters 'ns distingiren, los casats, reunits en sessió magna, hem acordat dedicalshi lo *Schotisch* de la primera part, perque d'aquest modo puguin triar, sens estorp de cap mena, la noya de son gust. (1)

Con que, casats, prepararse per dissapte y cordeuvos be las vetas dels calsetets, dich, de las espardenyas: ja veyeu que 'l programa es escullit y variat y en lo cual l'orquestra que dirigeix lo célebre mestre Muley Araaf lluhirá son garbo y son gust en la execució del mateix.

¡Casats! Fora tristesa y á ballar!

UN DE 'L GREMI

INVITACIÓ

Aixís com 'ls cargols, al apareixer 'ls lluminosos raigs de 'l sol después d'una estona de pluja, trehuen las banyas en senyal no sé de que, pero que jo suposo d'alegría, 'ls casats, avuy que per nosaltres be 's pot dir que surt 'l sol, un sol lliberal, hermós y espléndit com cap mes, be podem, no treurer las banyas perqu' aixís uns ab altres 'ns fariam pó, sino tornar la pilota á las nostres respectivas costellas que 'ns privan durant 'ls demés días de 'l any de *echar una que otra canita al aire*.

Ja ho saben donchs; ¡malvinatje 'l broquil!... Avuy, 'ls casats de «La Erato» fem la gran festassa y com que vostés ja coneixen de sobras qui som y lo que en materia de fer broma sabem, (sobre tot si las donas no 'ns vehuen, y de que no 'ns coneguin ja 'ns 'n cuidarem) prométinse passar una nit agradibilísima. Nit de gatzara y broma com cap altre ne recordin, pues aquest any, aixó de *Melilla y 'ls rifeños* 'ns ha soliviantat de modo tal per habernos obligat á algúns deixar temporalment la costella, qu' estem disposats á ferne de secas y de verdas perque si hi hem de tornarhi, no 'ns trobin ab 'l ventre plé de bon humor, sino de ràbia ó d'ira per 'l perjudici moral y material qu' á nosaltres y á las nostres donas 'ns causa una ausencia encare que siga temporal. ¡Un está tan ben acostumat, malvinatje 'l broquil!...

(1) Quedan compromesos á l' invitació, no mes que 'ls solters que prengueren part en lo ball de dissapte passat.

Ab 'l que queda dit, crech ja compendreu, lectors y lectoras, que lo que jo voldria es qu' aquest any, ab mes empenyo que cap altre, acudisin al nostre ball. Y sobre tot, vosaltres,

Bonicas noyetas
elixir de salut
de dents com perletas
y ullets de vellut

veniu, ab vostre presencia á prestar animació y vida á la festa, pues sense vosaltres ¡malvinatje 'l broquil! poqueta cosa podríam fer 'ls casats. Sí. Perque per ballar ab la dona be prou qu' hi ballem tot l' any, ¡malvinatje 'l broquil!... Y, vaja, no hem de dir res mes, perque ningú ignora lo que som tots 'ls casats cuan se tracta de fer broma en ausencia de la muller.

Per la copia

XERINGUILLA.

¡QUI PUGUES SER CASAT!

Vosaltres casats, que sou
Casats perque hos van casar
Y á volervos descasar
Lo desitj sovint vos mou;
No penseu en bregar mes
Per trencar lo compromís
Ya que hos divertiu aixís,
Molt millor que no 'ls soltés.
Vosaltres podeu á casa
Nedar y guardar la roba
Que en los misteris d' arcoba
Ningú hos empeta la basa.
Teniu qui ab ma carinyosa
Quant lo mal humor apreta
Tantbé hos toca la barbata
Com cualsevol altre cosa.
Trobeu la taula parada
Quant torneu de treballar
Y molts cops sense pensar
Un petó y una abrassada.
Estant refredat, la dona
S' empenya en feus suá bé,
Y si hos troveu massa plé
Vos rebaixa en poca estona.
Aixís ella hos pot curá
Molts altres mals que sé encare
Qu' es per alguns si 's repara
Lo millor remey qu' hi há.
Tot aixó mes l' alegría
Qu' ab la familia trobeu
Son ventatjes que porteu
Sobre lo jovent del día
Puig carta blanca teniu
Per totas las diversions
Y molt mes que 'ls solterons
Si voleu vos divertiu.
Per exemple, teniu are
Lo ball de casats ¡vritat?
Donch que hi haurá cap casat
Que 's recordi del Sant Pare,
Ni dels atrassos qu' abona,
Ni de la sogra que crida

Ni dels seus fills que te á dida,
 Ni *siquera* de la dona,
 Fins que tornarà al casal
 Cego, exultat y nerviós,
 Y en ella buscará ansiós
 Lo remey per lo seu mal?
 Las noyas está á la vista
 Han de fé algún desatino
 Per treure 'ls casats de tino
 Que en aquí está la conquista.
 Si ab los joves la prudència
 Las fá está recatadetas
 Perqué saben las pilletas
 Que 'ns agrada l' ignocencia,
 Hi ha en cambi que ab los casats
 Com no n' han de esperar rés
 S' hi engreixan d' alló més
 Abocant mil disbarats.
 Y tentadas pe 'l dimoni
 Sabent qu' ells hi tenen práctica
 'Ls van fent cantant a'h táctica
 Los secrets del matrimoni.
 No dich si 'l tinglado aquet
 Pera disfrutar 's presta
 Acudint á aqueixa festa
 De las ninfas lo floret.
 Per un home no hi ha ditxa
 Com la de estar abressat
 A un cosset accidentat
 Qu' ensenya mitj pam de mitxa.
 Y explorar ¿á qui no plau
 Paisos desconeguts
 Si entre 'ls seus replechs perduts
 Hi tenim humor y pau?
 ¡Ah, casats! es doble gust
 Per vosaltres que sabeu
 Quin terreno trepitxeu
 Y podeu apuntar just.
 Per aixó las noyas venen
 Mes francas ab los casats
 Perqué 'ls deixen aclarats
 Alguns punts qu' ellas no entenen.
 Y per altre part vosaltres
 Hi goseu á tuti plé
 Perqué teniu la mullé
 Qué os cura lo mal dels altres.
 ¡Que bon profit vos fassa
 Aqueix goig tant envejat!
 ¡Ayl-qui pogués ser casat
 Pera ballarla tant grassa!

MARANGI.

'L PERQUE BALLO JÓ

No ballo per distracció
 ni per presumir las camas,
 ni per adquirir mes famas,
 de las nenas del saló.

Ni ho faig per pasarme 'l fret,
 ni per treurem la galvana,
 ni per recobrar la gana
 ni per anar de brasset.

Tampoch es per fer l' amor,
 y menos per buscar dona,
 ni per lluhir ma persona,
 ni per ser molt ballador.

Ni per enrotllá 'ls cossets

de las noyas que jo ballo,
 ni per.... (lo que sé y m' ho callo)
 que sols ho fan los ximplets.

Si explicació algú demana
 de perque ballo, diré:
 ballo y ballaré, perqué
 'm dona 'l gust y la gana.

T. A. PRIETO.

PENSAMENTS

Un matrimoni sense fills, es igual qu' un arbre
 sense fruit.

Un matrimoni felís, es 'l violí d' una orquesta;
 un d' infelís, es 'l bombo.

Soltera, la dona es un reim; casada una *pansa*.

PEP.

ALS CASATS

Cana al ayre los casats,
 feu *barrila*; vinga broma,
 olvideus, si sou trempats,
 de qu' habeu menjat la poma.

Ansia á ballar que 'l temps passa
 y 'l temps no torna may més;
 si teniu la dona grassa
 balleu 'l schottis no mes.

¡Si fos casat!..... La casada
 m' agrada més que la llebra,
 la soltera ja es salada
 pero te aquella sal.... y pebra.

No os dongui gens de neguit
 si quan balleu com baldufas
 vos crida algún aixerit;
 —mireus que feu magarrufas—

Al só alegre de la dansa
 doneu pler al vostre cor
 y á la grata remembransa
 del festival primé amor,
 xiuxejeuli á cau d' orella
revivint ats mellors jorns
 que may es tonada vella
 si son d' amor las cansons.

B. SAGRERA

Figueras 22 Janer 1894.

ADVERTENCIA

Participem á tots 'ls qu' en nostre llengua escri-
 guin, sigan ratillas curtas ó ratillas llargas, que des-
 d' avuy, póden enviar original per insertarlo, si

verdaderament s' ho mereix. En la secció de «Correspondencia» dirém 'l criteri que 'ns mereixin 'ls envios, advertin qu' aquell qui á mes de distingirse per la bona lley de 'ls originals, ho fassi per la seva asiduitat, li será entregat un magnífich títol que 'l acreditará com á redactor de «Lo Pensament,» ademés d' enviarli tots 'ls números ab puntualitat y d' arrós si oportunament, 'ns fan saber lo seu domicili.

Ansia, donchs, joves poetas
qu' os pirreu pe 'l catalá
envieu forsas cuartetetas,
que 'l pago os agradará.

GACETILLA

'L dissapte passat, va tenir lloch 'l ball de solters; avuy tindrà 'l de casats. ¿Y 'l de viudos cuan será?... Ho preguntém perque un membre d' aquesta respectable classe, 's lamentaba aquest día de que ningú 's recordés d' ells. Ve 'l ball de solters—deya—y allá va un ball dedicat á 'ls casats; vé 'l d' aquests, y allá vá un altre ball dedicat á 'ls primers.... ¿Que no es ben sensible que ningú 's recordi de nosaltres?...

A nosaltres, be 'ns sembla que sí; pero dirho á nosaltres, es igual que si ho confessin al Nunci. Formalísinse y fassin prevaleixer 'l seu dret, homes.

Nosaltres 'ns en alegrarém perqué aixó de fer la *baldufa* es cosa que 'ns diverteix de debó.

En aquets últims días hem tingut 'l gust de saludar á nostres bons amichs, 'ls distingits escriptors D. Benvingut Sagrera y D. Pere Colomer. Desitjaríam de tot cor que las sevas visitas fossin mes frequents, per lo pler que la seva companyia 'ns proporciona.

Gracias mil á 'ls periódichs que com «La Publicidad» y «El Diario del Comercio» de Barcelona; «El Correo de Gerona» y «El Distrito Farnense» de Lloret de Mar; 'ns han dispensat la honra d' ocupar-se en las sevas columnas, de 'l Certámen organisat per nostre Redacció. Encare que petits y débils, 'ns oferim per la reciproca, en la primero ocasió que se 'ns presenti.

Aquesta nit l' orquesta de nostre Societat estrenará un pas doble que 's titula Sidi-Guariach. Ignorem qui es l' autor, encare que podem asegurar no es cap súbdit de 'l Sultán ni assimilar siquiera, sino espanyol de pura rassa.

La galanteria de 'ls casats no té limits. Aixós de dedicar á 'ls solters—ho sabém per 'l article qu' *Un del gremi* 'ns ha dat—'l *xotisch* de la primera part 'ns demostra que son capassos de tot.

Fins de brindarnos á que fem vida comú ab ells y oferirnos un tallet de carn de la que cada día menjan. Es clar; van tan tips....

En la nit de 'l ball de solters va estrenar-se una bonica sardana original de 'l jove profesor

que forma part de l' orquesta de «La Erato», señor Juanola, á qui felicitem cordialment, tant per 'l bon gust demostrat en la elecció de 'l motiu, com per l' acert en la instrumentació ahont s' hi deixa veurer una ma experta que, persistint en 'l camí emprés, arribará lluny.

Vaig aplaudirlo á rabiá
y dolor 'm va causá
que 'ls qu' eran dins de 'l saló
no aplaudissin tots com jó
per ferla altre cop tocá

L' sopar que per solemnizar la seva diada, celebrarán avuy 'ls casats en la fonda de 'l nostre consocio D. Camilo Coma, si es tan *salat* com 'l menú que, per sort, podém adelantar á 'ls nostres lectors, ab seguritat que *sedejarán* tota la nit.

Vegis:

Arrós á la favorita.
Cotelettes de riffenyo ab ous de Fragana.
Fabas de Muluya.
Estofat á lo cafre.
Castanyas á lo Arissa.
Empanadas de *Mausers*.
Gigot de cabra ab llet.
Bolets á discreció.
Ensiam. Raves fregits.

Entremesos. Notas diplomáticas. — Orellas d' *Amadi* en conserva.—Mantega de *gal-lina* riffenya.

Postres.—Figas de moro.—Brunyols.—Prunas.—Dátiles y demes *fruta* de 'l temps.

El ví será *generós*.

Extra-oficialment, podém anyadir que 'l Senyor Coma ha rebut un magnífich exemplar de micos d' Africa, que l' ha enviat á buscar expressament per colocarlo en 'l centro de la taula.

La passada, que «si el tiempo no lo impide» tindrà lloch avuy y que, segons noticias, será *algo* de interés per la seva oportunitat y *xispa*, passarà pe 'ls carrés de: Avinyonet, Pujada á 'l Castell, Vilafant, San Vicens, San Pau, Plassa Triangular, San Lássaro, Nou, Plasseta, Monturiol, Ample, Muralla, Junquera, Perelada, Primfilat, Presó, Inginyers, Plasseta, Palau, Rambla, Gerona, Plassa de la Constitució Besalú y á casa.

ANUNCIS

Util pe 'ls casats d' ambos sexes

Gran basar de roba feta. Especialitat per la de criaturas, y trajés de bateijar. Preus regalo. Carrer del Poll, n.º 3.

NOTA: No equivocarse ab la botiga de *guarnicioné* qu' hi ha enfrente.

Una casada, no mal parescuda qu' en materia d' economias, té molta mes afició qu' en *Gamasso*, per ser 'l pis qu' habita massa gran per ella y 'l seu marit, n' arrendará una *pesta*.

L' ensenya á totas horas. Per mes details, carrer de 'l Bot, n.º 13.